

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED, Szerkesztőség: Somogyi ucca 22., I. em., Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal: Könyvtár és jegyiroda: Aradi ucca 8., Telefon: 13-06. - Nyomda: Lőw Lipót ucca 19., Telefon: 13-06. Távirati és levélcím: Délmagyarország Szeged

Péntek, 1935 április 5.

Ara 10 fillér

XI. évfolyam, 77 sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3,20 Vidéken és Budapesten 3,60, külföldön 6,40 pengő. - Egyes szám ára hétfőnap 10, vasár- és ünnepnap 16 fillér. Hirdetések felvétele tartja szerint. Megfelelő hűtő kivételével naponta reggel

Választási narkózis

Mire ezek a sorok megjelennek, tulajdonképpen már túl leszünk a választáson. Három titkosan szavazó városi törvényhatóság szavazatainak összeszámolása most van ugyan folyamatban, két vidéki törvényhatóság és Budapest közönsége csak ezután járul ugyan még az urnák elé, de számbelileg mindez az általános eredményen és az új képviselőház összetételén nem sokat változtathat. A budapesti szavazásnak csak erkölcsi jelentősége lehet abból a szempontból, hogy a főváros titkosan szavazó közönsége miként ítéli meg a kormány politikai vonalvezetését, de a kétségtelen nagy majoritás nem változtatja meg. A választási küzdelem ilyenformán lezártnak tekinthető.

Kétségtelen, hogy a lefolyt választási küzdelem rövidsége mellett nagyon intenzív módon kötötte le a közérdeklődést. Majdnem azt mondhatnók, hogy a szellemi és anyagi tényezőket szélesebb területekre kiterjedően vette igénybe, mint az feltétlenül szükséges és kívánatos lett volna. Ez a választás narkózis volt, amely kizárólag befelé irányította az ország tekintetét. Mialatt odakint túl a határokon, a legfontosabb események szinte rohanvást tornyosultak egymásra, ez a választás a maga narkotikumával alkalmas volt a politikailag nem iskolázott rétegekben olyan képzetek kiváltására, hogy egy különálló magyar glóbuson élünk, amely a világ folyásától függetlenül forog keserű levélben s amely teljesen szabad intézője a saját sorsának és jövődjének.

A nemzeti élet teljessége s az állami élet öncélúsága az az elrendő, de soha el nem érhető ideál, melynek irányában bármelyik ország politikájának haladni kell. Amíg azonban államok és állami csoportok élnek egymás mellett, ezek befolyást gyakorolnak egymás életére, közvetve és közvetlenül módosítják a célokat és elérhető eredményeket. Világáramlatok alól egyetlen ország belpolitikája sem vonhatja ki magát, ez a közvetett hatás. Akarva-nemakarva számolni kell azal, ami idegen országokban történik s amit idegen országok akarnak, ez a közvetlen hatás. Felszabadulva a választási narkózis kábulatából, tudatára ébredünk valamennyien, álljunk pártpolitikailag akár az egyik, akár a másik oldalon, hogy a legszébb kilátások és legcsábosabb ígéretek csak abban a mértékben realizálhatók, amint azt a külpolitikai viszonyok és a világgazdasági helyzet alakulása megengedik.

A miniszterelnöknek egy nagyon óvatosan megformulázott kijelentésétől eltekintve, külpolitikai kérdések a választási kampány során alig szerepeltek. Tudomásul vehettük ellenben a rádió-szózatból, hogy Magyarország nem fogja követni Németországot az egyoldalú fegyverkezés útján, hanem, mint a Népszövetség tagja, Genfben fogja szót tenni teljes egyenjogúságának kérdéséről. Ez azonban csak egyik, még pedig világpolitikai beállítottságunk szempontjából nem is döntő fontosságú részlete az utolsó hetek feltornyosult kérdés-komplexumának. A mi akarásunktól függetlenül sorsdöntő jelentősége lehet reánk nézve, hogy a versaillesi szerződés egyoldalú hatályon kívül helyezése milyen következményeket fog kiváltani, hogy

mi lesz az eredménye az angol miniszterek kontinentális utazásainak, hogy milyen formában fog kifejeződésni az új francia-orosz közeledés, hogy mennyiben módosítja az európai politikát Laval római útja és Olaszország afrikai lekötöttsége s hogy az aranyblokk országok frontjának Belgiumban történt megtörése miként fogja egész Európa gazdasági és pénzügyi politikáját befolyásolni.

A világpolitikai és világ gazdasági helyzet hűvös józanságot követelő megítélésében, ebbe a keretbe beállítva kell keresnünk a következő hónapok és esztendő alakulásának útjait. Mindenekelőtt feleletet kell adnunk önmagunknak arra a kérdésre, vajjon tudunk-e a tavalyi római egyezmény mintájára kötni olyan gazdasági megállapodásokat, amelyek hatékonyan, sőt hatékonyabban biztosítják kereskedelmi és fizetési mérlegünk aktivitását és alkalmasak a magyar

pengő értékállandóságának biztosítására. Tisztába kell jönnünk azzal, hogy a világ gazdasági kapcsolatok nyugtalanító mozzanatainak mérlegelése mellett számíthatunk-e a nemzeti jövedelemnek olyan emelkedésére, amely könnyebbé teszi a közterhek mai mérvének elviselését, sőt éppen a jövedelememelkedés folytán lehetővé teszi a közterhek kulcsának mérséklését és ezen a révén a tőkeképzés erősödését és a nagyobb arányú értéktermelő munka megindítását. Mindenekelőtt pedig számíthatunk-e a külpolitikai nyugalomnak olyan légkörére, hogy idehaza nyugodtan szánthassunk, vehessünk és arathassunk.

Mi csak egy kerék, még pedig nagyon kicsiny kerék vagyunk egy nagy óraműben. A mutatót nem mi mozgatjuk s az idő múlása sem az óraműn mulik. De a mi kerekünk mozgása attól függ, hogy a nagy óraszerkezet miként működik.

A város belterületén 75, a tanyai körzetekben több mint 90 százaléka szavazott le a választóknak

Csütörtökön este kilenc órakor véget ért a szavazás
Pénteken reggel 8 órakor kezdik meg a szavazatok számolását

(A Délmagyarország munkatársától.) Széles, esős, hűvös idő virradt a szegedi választás második napjára, de azért — mint az előrelátható volt — az érdeklődés megelégnült az urnák körül. Már a délelőtti órákban is emelkedett a szavazók száma, de torlódásról még sem lehet beszélni, a szavazatszedő küldöttek kényelmesen végezheték dolgukat.

Szerdán este nyolc órakor félbeszakított szavazást

reggel nyolc órakor folytatták.

A szavazóhelyiségek ajtajáról — az ajtók előtt egész éjjel rendőr posztolt — és az urnák födeléről a szavazatszedő küldöttek elnöke a pártmegbízottak jelenlétében elfavoltották a piros pecsétet, megállapították, hogy az urnák sértetlenek, idegen és illetéktelen kezek beavatkozásának nyoma nem látszik rajtuk.

A szegedi választók olyan szép rendben, elosztva jelentkeztek az urnák előtt, mintha előzetesen megállapodtak volna, hogy ki mikor jelentkezik szavazásra. Az uccákon pedig egész nap száguldoztak a kortesautók és szállították a szavazókat a szavazóhelyiségekbe. Keményen dolgoztak a pártírók is, ahová szinte félóránként futottak be az egyes körzetekből a jelentések a leszavazottokról. Minden párt pontosan vezette a nyilvántartást, hogy tudja, kik azok, akik még nem szavaztak le, akiket figyelmeztetni kell, akikért esetleg autót, vagy kocsit kell küldeni.

Dél felé

még inkább meglevenedett az élet. A déli szü-

net idejében jelentkeztek azok, akik máskor nem igen szakíthatnak maguknak időt alkotmányos joguk gyakorlására, a kereskedők, az iparosok, az alkalmazottak, a munkások.

A déli órákban érkeztek be a jelentések

a tanyai körzetekből

is. A tanya aránylag még csütörtökön is nagyobb érdeklődést mutatott a választás iránt, mint a város. Délig a leszavazott tanyai választók száma megközelítette a tizenkétezeret, amiből arra lehetett következtetni, hogy ezen a választáson a tanyai választóknak legalább kilencven százaléka leszavaz. A városi körzetekben déli egy óráig tizenhatezerre emelkedett a leadott szavazatok száma, összesen tehát huszonnyolcezer szegedi választó szavazatát nyelték el csütörtökön délig az urnák, amiből hatvanöt százaléknak felelt meg.

A szavazás délután egyre lassabbodó tempóban folyt tovább. Azoknak a választóknak a névsora, akik még nem szavaztak le, egyre ritkult és egyre körülményesebbé vált a megtalálásuk. Az utolsó órákban önkéntes jelentkező már alig került az urnák elé, aki gyalogszerrel indult volna el; a szavazóhelyiségek előtt leginkább autók és fiakkerek álltak meg a nagynehezen előkerített szavazókkal.

Délután öt órakor

a pártok újból összeállították a leszavazottak kimutatását. A beérkezett körzeti jelentések szerint öt óráig 31.584 választó szavazott le, tehát a választóknak majd hetvenhárom százaléka. Ez a szám a három kerület között így osz-